

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4-5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. *Budapest* Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; *Bécsben*: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Ooppelik Alajos, Dukes M.; *Berlinben*: Rudolf Mosse; *Frankfurtban*: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. április 15.

(+) A „Kronstädter Zeitung“ ma egy heti száma teljesen átveszi a „Münchener Allgemeine Zeitung“-nak egy recriminációkkal telt cikkét, melyben a Tisza-kormány nemzetiségi és kivált szász politikáját minden lehető váddal sújtja.

A cikk nagyon éles ellentétben áll tisztelt lapotársunk által az utóbbi időben hangoztatott elvekkkel s némiképp meglepett, hogy minden megjegyzés és conjectura nélkül átvette ezen cikket, mely ugyanazon forrásból eredt, mint amaz ujságcikkek, melyek néhány év előtt, a magyar nemzet s szász testvéreink közötti viszonyt oly türethetlenné tették s melyekre öröme borítanak a feledés leplét.

Miután azonban átvette, megengedjük magunknak, hogy néhány állítását azok valódi értékére szállítsuk le.

Tisza Kálmán e cikk s a „Kr. Ztg.“ szerint gyűlölte a szászokat s törekedett azokat nemzeti létükben s anyagi jólétükben veszélyeztetni; ezért állított vagy oly szászokat a szász megyék s az universitás élére, kik saját nemzetük előtt gyűlölték voltak, vagy oly magyarokat, kik a szászoknak kipróbált ellenségei.

Ezen állítások azok, melyekre reflectálni első sorban kötelességünknek tartjuk.

Tisza Kálmánnak az országgyűlésen minden alkalommal tett nyilatkozata arról tanuskodott, hogy a lehető legjobb indulattal viseltetik a szászok iránt; a kormánynak a vámháboru alkalmával a szászok érdekeinek megvédésére tett intézkedései anyagi érdekeik iránt nemcsak jó indulatot, de atyai gondozást bizonyítottak, s a ki ezt tagadja, az vagy szándékosan, vagy rövidlátásból tagadja el az igazat.

De Tisza Kálmán összetörte a szász nemzet évszázados önállóságának utolsó maradványát is, mondja az idézett cikk, s ez való, legalább részben való, tehát mégis csak „antipathiaival“ viseltetett Tisza a szászok ellen!

A hugenották különállósága ellen a francia államban IV. Henrik, a hugenottából lett király, kezdte meg a végső harcot, mert Franciaországot, hazáját jobban szerette a feleke-

zetnél, melynek maga is tagja volt s mert tudta, hogy állam az államban nem létezhetik. Ez igazság volt már a 17-ik században, s még cardinálisabb igazság ma.

Tisza Kálmán nem gyűlölte a szászt s nem viseltetett ellene ellenszenvvel, de a szász különlegességeket mindig alárendelte a haza érdekeinek, mert magyar és nem szász miniszterelnök volt.

Szász testvéreink elzárkozottságukban ezt nem akarták belátni s ebből fejlődött az éles ellentét, mely itt-ott, mikor a jó szó nem használt, talán hatalmi eszközök alkalmazását is szükségessé tette. Ha megtörtént, maguk tették szükségessé.

Ha Bismarck lett volna miniszterelnökük, bizonyára még sokkal különben bánt volna el velök. Ez iránt maguk is tisztában vannak. Rajtuk és nem Európa legszabadelvűbb kormányán, a magyar kormányon áll, hogy ily esetek a jövőben ne ismétlődjenek.

Azt mondja idézett cikkünk, hogy a szász nemzetiségbeliekből választott főispánokat a kormány ugy választotta, hogy a nép által legjobban gyűlölteket szemelte ki ez állásra.

Ez valótlan; de igenis elhiszük, hogy bármely szászt nevezett volna is ki a korona főispánná, azt — feltéve, hogy jó főispán lett volna, — a szászok gyűlölték volna.

A főispán a magyar kormány érdekeinek képviselője megyéjében s nem a megye érdekeinek agense a kormánynál; neki a magyar nemzeti közérdeket kell képviselnie, a particularistikus érdekekkel szemben is, s ezt maguk vérebelinél megbocsáthatatlan bűnnek tekintették: remélni akarjuk, nem tekintik többé szász testvéreink.

Mernők állítani, hogy gróf Bethlen András ő excellentiája soha nem lett és soha nem lehetett volna oly népszerűvé a szászok között, ha nem magyar, de szász lett volna; mint magyar mágnásnak megengedték neki, hogy első sorban mindig magyar volt, de ez megbocsáthatatlan büne lett volna, ha szász vérből származik.

S ezt szász testvéreink némiképen maguk is érzik már, s ezért eddig egy hangot sem hallottunk, mintha szászt óhajtának a

megüresedett két főispáni szék egyikében látni; e cikk ez irányu felszólítása az első ily irányu hang. Irigylésre méltónak mindenesetre nem tartanók azon szász férfiu sorsát, kinek fejébe a szász comességnek ez esetben elkerülhetlenül töviskoszoruját nyomták, mert vagy rossz magyarnak s így rossz főispánnak kellene lennie, vagy renegátnak bélyegeznék testvérei.

A kérdéses cikk végül a szokásos módon kifakad Kis- és Nagy-Küküllő és Beszterce-Naszód főispánjai ellen.

Teljesen fölöslegesnek tartjuk őket e támadás ellen védelmezni; tény, hogy a szebeni és a brassói szász szidja a küküllői főispánt is, a beszterce-naszódit is; de beszélünk Küküllőmegyében nem egy, de száz szászszal s beszélünk számos besztercei szászszal, s ezek mind s amazok is rajongással beszéltek saját főispánjukról.

A cikk írója a kibékülés alapföltételének mondja, hogy e két zsarnok főispán helyéről elmozdittassék; azt hiszszük, nagy-küküllői szász testvéreinknél ez ma egyenesen elkeseredést okozna.

Hasztalan keressük a rejtély kulcsát, miért fáj Küküllő foga a nagy-szebeni s brassói szászoknak?

A ma érintett cikk írója kétségtelenül okosabb nálunknál, talán lesz kegyes a rejtélyt megfejteni. — Valóban kíváncsiak vagyunk!

Belföld.

Brassó, 1890. ápr. 15. Tibád Antal volt belügyi-államtitkár f. hó 8-kán Székely-Udvarhelyi választói között jelent volt meg, s ez alkalommal Török Albert alispánnak adott válaszában reflektált lemondásának okára.

Bár a felvilágosítás, melyet ez uton nyerünk, még mindig nagyon homályos, mégis közöljük azt olvasóinkkal, mert tekintve azt, hogy Tibád Antal volt kiszemelve az állami adminisztráció létesítésére vonatkozó törvény codifálására, visszavonulása ép oly váratlan, mint meglepő volt.

Válasza, mely a fátyolt nem szellőzteti ugyan,

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Képek Brassó történelméből a 17-ik században. (1630—1660.)

Irtja: Gross Gyula. A „Brassó“ számára fordította Mika Ottokár (Folytatás.)

Ugyanazon éjjel a vajdával sátrában hosszasan társalógtunk s megígérte, hogy a kánnál és a basánál közbe fog járni, miszerint a további pusztitással felhagyjanak s különösen megígérte, hogy Feketehalom és Rozsnyó meg fog kíméltetni. Jóllehet mindez megígértetett, mindazonáltal már másnap a tatárok ugy Feketehalmot, mint Rozsnyót felégették, a lakosokat pedig, kik elmenekülni nem tudtak, öszszefogdosták s részint leölték, részint fogságba hurcozták. Maga a vajda Vidombákot pusztította el és 250 embert hurcozott fogságba innen.

27-én az ellenség Fogarasmegyébe vonult, a hol utjokban mindent felégették, kivéve Fogaras várát, melyet nem tudtak bevenni.

A fentebb említett hadisarcz fedezéséhez több akkori tekintélyes brassói polgár hozzájárult, s a nyugták a városi levéltárban maig is őriztetnek, a melyek bizonyítékai a brassóiak azon áldozatkész-

ségének, a melylyel a várost és külvárosait megmentették.

Végső szükségben az erdélyi rendek a portához fordultak védelemért, mely nekik súlyos feltételek mellett meg is lett ígérve. A porta ugyanis kikötötte, hogy az évi adót felemeli és ezen felül 80,000 tallér büntetést szabott az országra. A nagyvezér 1658-ik év szeptember havában Barcsay Ákost nevezte ki felelemmé.

Hogy ezen magas büntetést a portának a rendek minél előbb kifizethessék, a brassóiak a reájok eső részen felül még tetemes pénzüsszeget ajánlottak fel, melyet oly módon teremtettek elő, hogy minden polgár kivétel nélkül hozzájárult az ország ezen kötelezettségéhez. — Az ily módon öszszegyűjtött pénzzel Barcsay 1659-ben Bánffy Zsigmondot küldötte több más ur kíséretében, kik között Csák Dávid brassói tanácsos is volt, Konstantinápolyba.

Két levél maradt fenn ezen időből, melyeket Bánffy Hermannhoz irt volt; az egyikben, mely február 16-án Törösvár mellett Rukuron kelt, sürgeti, hogy a Rozsnyóról megrendelt lovakat küldenék már utána, mert azok nélkül nem tud tovább utazni; ugyszintén a segesvári társzekér is, mely után már

egy szolgát küldött Köhalmba, még nem érkezett meg. Második levele Konstantinápolyból kelt, melyben sejtetni engedi, hogy a török a vitt pénzzel nem lesz megelégedve, s ha a 80.000 tallér és az évi adó nem küldetik meg, ugy az ország nagy veszélynek néz elébe.

Ez meg is történt, a meenyiben a porta a küldött 50,000 tallérral nem volt megelégedve s a nagyvezér a követeket a hét toronyba záratta. Csák Dávid brassói tanácsos mintegy másfél év mulva tért vissza Törökországból, hol — mint a krónika beszéli — élete is nagy veszélyben forgott ezen kiküldetés alkalmával, de Isten megóvta azt, hogy a haza javára még hosszú ideig munkálkodhassék.

Ezen vásárolt béke azonban nem sokáig tartott. 1659. őszén Rákóczy ismét megjelent az országban s Barcsay Temesvárra a törökhöz menekült, később pedig Szeben falai között keresett oltalmat.

Rákóczy a maros-vásárhelyi országgyűlésen a rendeket ujjlag hűségre kötelezte, két év alatt már másod ízben. Ugyanazon év október 11-én Törösvárra ment, hova Hermann Mihály is elkísérte, hogy Mihály vajdával, ki a török által letétetett, szövetségre lépjen.

A brassóiak helyzete ezen időben fölötté

Kitüntetés. A mint a „Pester Lloyd“-ban olvassuk, ő felsége a király Kornfeld Zsigmondnak, a magyar hitelbank igazgatójának, a III. osztályú vaskorona-rendet adományozta. A kitüntetett valóban nagy érdemeket szerzett magának a magyar állam iránt, a mennyiben az utolsó években eszközölt nagy finansz-operációk lebonyolításában tevékeny részt vett. Kornfeld különben az „Első Erdélyi Bank“ alelnöke s mint ilyen, városunk és megyénk ipara érdekében is igen sokat tett. Az ő közreműködésével létesült az Erdélyi petroleum-raffineria részvénytársaság, a brassói cellulose-gyár stb.

A királyné Wiesbadenben. Vilmos német császár f. hó 11-én délután fél kettőkor, mint táviratilag jelentik, meglátogatta Erzsébet királynét a Langenbeck-villában. — Vilmos császár a látogatás alkalmával magyar huszárezredének egyenruháját viselte. Erzsébet királyné, Mária Valéria főhercegné és Ferenc Szalvator főherceg az előcsarnokban fogadták a császárt, ki átadta a királynénak a Berlinből hozott gyönyörű virágkosarat. Az ebéd a legszűkebb családi körben folyt le. Délután 4 órakor Vilmos császár riadót fuvatott, mire a helyőrség gyakorlatot tartott a gyakorlótéren. Vilmos császár este 9 óra 20 perczkor a lakosság lelkesült tüntetéseit közt visszautazott Berlinbe.

Tisztelgés gróf Bethlen Andrásnál. A kertészeti egyesület küldöttsége tisztelgett a múlt héten gróf Bethlen András földmívelésügyi miniszternél. A küldöttség tagjai voltak: gr. Csáky László, Emich Gusztáv és Szelén Adolf. Gróf Csáky nyújtotta át az egyesület üdvözlő feliratát s a miniszter szívélyesen fogadta a küldöttséget, kijelentvén, hogy az egyesület és a kertészet érdekeit nagyon szíven viseli s mindent el fog követni, hogy a kertészeti szakoktatás ügyének kérdése is mielőbb megoldassék.

Tanulmányi kirándulás. A mint értesülünk, Sztérenyi József m. kir. erdélyrészi iparfelügyelő kieszközölte a botfalusi cukorgyár igazgatóságánál, hogy a brassói állami kereskedelmi akadémia és közép-ipariskola tanulói a gyárat meglátogathassák. — Ennek következtében a nevezett intézetek tanuló ifjúsága Orbán Ferenc igazgató és a tanári kar vezetése alatt tegnap a gyárat meglátogatta, hol az igazgatóság részéről a legszívélyesebben fogadtattak és kalauzoltattak. Értesülésünk szerint Sztérenyi iparfelügyelő is jelen volt a gyárban, honnan ő is Brassóba jött.

A magyar államvasutaknak Budapesten lévő összes épületei, annak tisztviselői-nyugdíjalapjának tulajdonát képező, az Andrássy-uton diszjelő fényes palotái, tűzkár elleni biztosítása elhatározatván, ezen több százezer forintra menő értékek, — miképen értesülünk, — az „Ardiai biztosító-társulatnál“ lettek biztosítva. Ime, újabb nyilvánulása a legnagyobb bizalomnak ezen félszázadnál, régebben fennálló, legtöbb garantiát nyújtó előkelő biztosító intézet iránt.

A kecskeméti affaire vizsgálatát, mint a „P. L.“ értesül, f. hó 10-én kezdte meg a delegált bizottság, mely egy törvényszéki bíróból, kir. ügyészből s egy törvényszéki jegyzőből, továbbá két hadbíróból s egy katonatisztből áll. A polgári és katonai elemekből álló bizottság kiküldését a kecskeméti polgármester kérte s múlt hétfőn este érkezett meg a budapesti hadtestparancsnokságtól az értesítés, hogy a katonai hatóság részéről nincs kifogás a vegyes bizottság alakítása ellen s hogy a katonai megbízottak csütörtökön érkeznek Kecskemétre. Ugyanaz nap délután a bizottság összeült, megalakult s működését nyomban meg is kezdte Csáky gr. tiszthelyettes kihallgatásával. Behr Dezső sebeiből még teljesen nem épült fel s a bizottság előtt is csak orvosa kíséretében jelenhetett meg, hová azért lett megidézve, hogy Csáky grófhoz való előbbi viszonyáról nyilatkozzék. Behr kijelentette, hogy ő a tiszthelyettest az összeütközés esetét is beleértve, csak kétszer, akkor is csak futólag látta. A bizottság felhívása folytán ezután Behr Dezső előadta az eset lefolyását, a mint az történt. A bizottság katonai tagjai erős kereszt-kérdések közé fogták Behrt, ki azonban megmaradt első vallomása mellett és állításai hitelességét illetőleg tanukra hivatkozott. Ezen tanuk kihallgatása előreláthatólag több napot fog igénybe venni. Csáky gróf a védelem sulypontját annak kimutatására helyezi, hogy oka volt Behr insultálni. Arra a kérdésre nézve, hogy Csáky tiszthelyettes a hadseregben megmarad-hasson, első sorban az dönt, vajjon igaz-e, hogy Behr botjával Csáky képébe vágott és főként az, vajjon a gróf megszaladt-e? Behr Dezső azt állítja, hogy ez iránti vallomásait a nevezett tanuk megerősíthetik. — Csáky különben naponkint sétalovaglást

tesz a városban s tegnap délután is látták a Rudolfskaszárnya körül, hol a kihallgatás folyt. Dr. Horváth Ádám országgyűlési képviselő, interpellációjában szóba hozni készül a vegyes bizottság összeállításának kérdését, valamint birói eljárásának jogforrásait is.

Stanley könyve a „Budapesti Hirlap“-ban. Az egész művelt világ izgalmas várakozással néz Stanley új könyve elé, melyben megírja harmadik afrikai utazását.

A hányszor megkerült abból a csodálatos világ-részből, mindannyiszor egy nagy tett dicsőségét hozta magával. Első vállalkozásához az ötletet a „New-York Herald“ szerkesztőségétől kapta. Hirlapíró volt s lapja megbizta, hogy keresse föl az elveszettnek vélt Livingstonet Afrika belsejében. Fölkereste ezer viszontagság árán és ellátta őt segélyforrásokkal, hogy kutatásait folytathassa. Második utja azon ismeretlen közép-afrikai területekre vezérelte, melyeket első expedíciója alatt érintett s beutazásukhoz becsúvágyat érzett. Az eredmény a Kongó-állam megalapítása volt a belga protektorátus alatt.

Könyvei, melyek e két utról szólnak, sok ezer példányban keltek el; lefordították minden európai nyelvre, átdolgozták ifjúsági olvashatóságra s csak e gyermekkönyvek forgalma ezerekre rug. Hatása csak a Robinsonéval mérhető össze, mert Stanley egyéniségében a tudós buvárkodó s az elbeszélő művész ritka tökéletességgel egyesül. — A tudósok munkái kizárólag oktatni akarnak. Stanley az ismeretekkel együtt az izgalmakat is közli, melyekbe neki megszerzésük került. Könyvei nyomán képesek vagyunk őt követni vállalatát utján, átérezzük bátor elszántságát, részt veszünk önfeláldozó fáradaimaiban. Mert a tudós s a hős oldalán megszólal mindig az ujságíró, ki az ismeretanyag közepett meglátja a pikáns és vonzó reflexeket s ezeket azzal feldolgozni tudja.

Most egy új könyve van sajtó alatt, mely szenzációs érdekességben messze felülmúlja az eddigieket. Címe: „Emin basa expedíciója.“

Egész Odysszea lesz ez a XIX. századból! Három évig volt oda; eltűnt a civilizált világ elől, nyoma veszett egészen, mintha a föld nyelte volna el. Halálhírét terjesztették s ezt csak nagysokára czáfolta meg egy-egy eltévedt levele, ismeretlen ország-részek belsejéből. De a mire vállalkozott, megoldotta fényesen s Kairóban most úgy fogadták, mint egy Kolumbust vagy Magellánt.

Mint erőteljes férfiú indult ez utjára s mint megtört ősz ember kerül vissza. De írói lelke ép s rögtön munkához lát. Pár hét s új könyvét átadja a világnak.

Ezt a könyvet a „Budapesti Hirlap“ megszerzte olvasói számára. Első eset, hogy a magyar Stanley-kiadás egyszerre jelen meg az eredetivel, s napi lap hasábjai megelőzik a kiadást.

A könyv ára külföldön 25 frank, 20 márka lesz, magyarban pedig 12 frt. A „Budapesti Hirlap“ olvasói tehát ily értékű munka birtokába jutnak első kézből.

Stanley könyve közlésének jogát a „Budapesti Hirlap“ következő módon szerezte meg. Az eszme a könyv jogositott magyar kiadójától: Ráth Mórtól ered. Közel félszáz éves munka, törekvések, izgalmak nem voltak képesek elgyengíteni ez ősz kiadó lelkeiben a becsúvágyat és kötelességérzetet, hogy áldozatok árán is megszerezzék a magyar közönség számára egy oly epochális művet, mely már keletkezésekor foglalkoztatja az egész világot. Hosszu alkudozás után s jelentékeny áldozattal sikerült biztosítani magának a jogot, hogy a jövő május havában egyszerre tiz európai nyelven megjelenő Stanley-könyv magyar kiadása a tiz között foglaljon helyet s fölötte ő rendelkezessék. De tapasztalásból tudja, hogy Magyarországon a könyvvásár nehézkes és a közönség egy szűkebb körére szorítkozik, ezért kereste alkalmas módját, hogy e kiadás a rendes könyvvásárlók körén túl, a nagyobb közönség elé kerüljön. Így ajánlotta föl az előzetes közlési jogot a „Budapesti Hirlap“-nak.

A „Budapesti Hirlap“ készségesen megkötötte Ráth Mórral a szerződést. Közösön viseli vele a kiadás terheit, mert hasznos szolgálattal véli lekötelezni e nagy olvasóközönséget. A könyv első iveri már a „Budapesti Hirlap“ birtokában vannak, de pecsét alatt őrzik, mert a szerződés alapföltétele, hogy közlése a többi európai kiadványokkal egyszerre induljon meg, a mi előreláthatólag május havában lesz lehetséges.

Mit kell tavaszkor tennünk? Mind azoknak, a

kik sűrűvérűek s ennek folytán bőrkiütésekben, vértolulásban mellre s főre, szédülési rohamokban, szivdobogásban, bágyadságban stb. szenvednek: nem kellene elmulasztaniok testöknek friss jó egészségben fontartását a tavaszi tisztító kura által, mely alig kerül pár krajczár napi költségbe. Erre nézve használjuk föl a legjobb szert, Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacseit (egy doboz ára 70 kr, s a gyógyszerárakban kapható) de bevásárlásakor különösen ügyelni kell Brandt Richard névalírásra s a keresztnév azonosságára.

Nem bocsátkozunk a könyv előzetes ismertetésébe; nem is tehetnők, mert Stanley még be se fejezte azt. A „Budapesti Hirlap“ olvasói oly művet várhatnak, mely felelni fog önmagáért. Abban a meggyőződésben hozzuk mindezt közönségünk tudomására, hogy a „Budapesti Hirlap“ Stanley-kiadása közérdeklődéssel fog találkozni s a magyar művelt osztályok figyelmét nemcsak ez új műre hívja fel, hanem irányozza a hasonló tárgyú, becsü és tanulságú könyvekre, melyekről nálunk eddig az ilyesmit élvezni képes közönségből csak egy töredék vett tudomást. A „Budapesti Hirlap“ megrendelhető egy óra 1 frt 20 kért, egy negyedévre 3 frt 50 kért a kiadóhivatalban Budapesten, kalap-ntéza 16 sz.

Közgazdaság.

Szállítás a bolgár hadsereg részére. A brassói kereskedelmi és iparkamara a sofiai cs. és kir. főkonszultus részéről hivatalosan értesített, miszerint a bolgár hadügyminiszterium a posztóneműek és katonasági pokróczok iránti ajánlati tárgyalást f. év május 2-ára és a superlicitatiót f. év május 10-ére; a vászon- és bőrneműek iránti ajánlati tárgyalást pedig f. év május 3-ára és a superlicitatiót f. év május 12-ére tűzte ki. Szállítási határidő f. év november 13-ika.

A szükséglet a következő: sötétzöld posztó, szürke köpenyeg-posztó, olajzöld posztó, vörös posztó, világos kék posztó, sárga posztó, carmoisin vörös posztó, fehér posztó, katonasági pokróczok, vitorlavászon, flandriai vászon, ingvászon, bélésvászon, fejbőr, talp, féltalp, kész lovassági csizma.

A minták, feltételi füzetek és a technikai rajzok a fentemlített hadügyminiszteriumnál betekínthetők. Egyidejűleg közöltetik, miszerint a sofiai tüzérségi raktár igazgatása különféle bőrneműek, kötelek, lópokróczok, abrakos zsákok, nemez stb. szállítása iránt az ajánlati tárgyalást f. évi április 22-ére tűzte ki. A szállítandó cikkek feltételi füzetek és jegyzékei a tüzérségi raktár hivatalában betekínthetők.

Végül megjegyeztetik, miszerint a bolgár fedelmi pénzügyminiszterium részéről 100.000 drb. zsák csomagoló vászomból szükségeltetik. Az ajánlatok benyújtási határideje f. évi április 21-ike. Bánatpénz 5000 frank.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor. b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor küönvonat érkezik Predeárlól

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. április hó 13-én.

Román papirpénz à 20 frank	9-37	vétel 9-40	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-33	„ 9-37	„
Napoleon'or (aranypénz)	9-42	„ 9-46	„
Török lira	10-62	„ 10-66	„
Arany	5-55	„ 5-58	„
Orosz papírrubel	128-1/2	„ 129-1/4	„

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája

Szám 6317.—1889. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Letia Máté a.-komonai lakos mint adós, Komisia Itu János földész a.-komonai lakos mint vevő végrehajtást szenvedő elleni 41 frt 44 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírószék) területén lévő Alsó-Kcmánan fekvő, az alsó-komonai 317. számú telekjegyzőkönyvben foglalt

Helyrz. sz.	Kikiált. ár.	Helyrz. sz.	Kikiált. ár.
356. ingatl.	8 frt	2965. ingatl.	23 frt
367 ² / ₃ .	8	3389 ² / ₃ .	9
395.	10	3629.	5
360 ² / ₃ .	5	3770 ² / ₃ .	31
1064 ² / ₃ .	15	3771 ² / ₃ .	31
1065.	17	4244.	32
1170.	13	4357.	7
1790 ² / ₃ .	22	5107.	8
1793.	22	5759.	61
1859 ² / ₃ .	36	5975.	45
1934.)	27	6149.)	
1935.)	10	6151.)	22
2512.	10	6155.)	
2898 ² / ₃ .	48	6536.	11 frt

ban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi április hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor Alsó-Kománán a község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénz-

ben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1890. évi január 23.

A kir. járásbírószék m. telekkönyvi hatóság.

(125) 1—1

Nagy Lajos,
kir. aljársbíró.

Szám 5746.—1889. tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni Albina takarékos és hitel-szövetkezet végrehajtónak Nicodin János és társa képviselő dr. Motok Miklós ügyvéd végrehajtást szenvedő elleni 117 frt 70 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírószék) területén lévő, a Fogaras községben fekvő, a fogarasi 710 sz. tjkvben 537. hrsz. ingtl. 240 frt, 538. hrsz. ingtl. 649 frt, 539. hrsz. ingatl. 108 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi május hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Fogaras község házában

meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapír-

ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1889. november 7.

A kir. járásbírószék m. telekkönyvi hatóság.

(121) 1—1

Nagy Lajos,
kir. aljársbíró.**Építetőknek fontos!**

Van szerencsénk a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy mindennemű építészeti tervek elkészítését és az építészeti szakmához tartozó kérdések megoldását, továbbá építkezések, beton-munkálatok, vízlecsapolások, nedves falazatok száraz állapotban, vízvezetékek stb. stb. helyreállítását, a legjutányosabb árak és a kellő biztosíték adása mellett elvállalunk. Szolgáltatásainkat igénybe venni szándékozók, sziveskedjenek a buzasoron 558. sz. a. található építészeti irodánkhoz fordulni.

Ugyanitt első minőségű Portland és Roman cement kapható zsákokban a legjutányosabb áron.

(124) 1—6

Gärtner és Mazuchi.

KÖZSÉGI NYOMTATVÁNYOK RAKTÁRA.**ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA**
BRASSÓBAN

Szinház-utcza 95. sz. a. saját házában

ajánlja magát mindennemű graphikus munkák gyors, szolid és legolcsóbb árakon való elkészítésére.

KÖZSÉGI NYOMTATVÁNYOK
RAKTÁRA.

Községeknek, valamint egyeseknek is, kik nagyobb forgalmat eszközölnek, évi számla nyittatnak.

Művek nyomtatása hitelben is elfogadtatik s a t. cz. üzletfeleknek általában a legnagyobb fizetés-könnyebbités nyújtatik.

KÖZSÉGI NYOMTATVÁNYOK RAKTÁRA.

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.